

DE BESLAGRECHTER IN DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG VAN HET GERECHTELIJK ARRONDISSEMENT TONGEREN HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING UITGESPROKEN

Inzake:

handelaar geboren te _____ op _____ (H.R. _____ nr. _____),
wonende te _____

-aanlegger-
ter zitting verschijnende in persoon bijgestaan door Mr. _____, advocaat te
loco Mr. _____, advocaat te _____

tegen:

DE GEMACHTIGDE AMBTENAAR VAN DE AFDELING RUIMTELIJKE ORDENING, HUISVESTING EN MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN VOOR DE PROVINCIE

_____, met burelen te _____
keuze van woonst doende ter studie van gerechtsdeurwaarder met standplaats te _____

-verweerder-
ter zitting verschijnende door Mr. _____, advocaat te _____

Gehoord partijen in hun middelen en gezegden in het Nederlands, en gezien de door hen overhandigde bewijsstukken;

Gelet op de dagvaarding, betekend door gerechtsdeurwaarder _____ met standplaats te _____ op 19 januari 1999, ertoe strekkende :

- zich te verzetten tegen het uitvoerend beslag op roerend goed dd 22.12.1998, nu enerzijds aanlegger op het ogenblik van het uitvoerend beslag een verzoek tot regularisatie van het kwestieus bouwwerk had ingediend bij het College van Burgemeester en Schepenen, en anderzijds de inbeslaggenomen goederen onontbeerlijk zijn voor de uitoefening van de beroepsactiviteiten van aanlegger,
- verweerder te horen veroordelen tot opheffing van het kwestieus beslag binnen de 24 uren na de uitspraak van de tussen te komen beschikking, bij gebreke waarvan deze laatste als handlichting zou gelden,
- verweerder te horen veroordelen tot de kosten van handlichting en van het geding, hierinbegrepen de rechtsplegingsvergoeding,
- de tussen te komen beschikking uitvoerbaar bij voorraad te horen verklaren, spijs elk verhaal, zonder borgstelling en met verbod tot kantonnement;

Afschrift ter kennis gebracht in
Gerechtsbank art. 792 G.W.
Bureau van Griffierecht.

Gelet op de conclusie door verweerder neergelegd ter griffie van deze Rechtbank op 21 april 1999;

Gelet op de conclusie door aanlegger neergelegd ter griffie van deze Rechtbank op 20 juli 1999;

1. Retroakten

Overwegende dat aanlegger op verzet oorspronkelijk eigenaar was van een kleine garage achter zijn woning waarin hij zijn handelsactiviteit van autohersteller uitoefende, waarvoor hij over de vereiste milieuvergunning beschikte;

Dat hij vervolgens een bouwvergunning had aangevraagd voor een grotere herstelplaats, vergunning die evenwel geweigerd werd omwille van de wanverhouding tussen de beoogde garage en de oppervlakte van het perceel, waardoor het woonklimaat verstoord zou worden;

Dat deze weigering tot het afleveren van een bouwvergunning in graad van beroep werd bevestigd door de Bestendige Deputatie en vervolgens door de Gemeenschapsminister voor Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw;

Overwegende dat aanlegger, niettegenstaande deze opeenvolgende afwijzingen, toch overging tot de bouw van de voorgenomen grote garage, ingevolge waarvan hij bij exploit van 27 januari 1995 gedagvaard werd om te verschijnen voor de Correctionele Rechtbank van Tongeren, wegens inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd door de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970;

Dat hij bij vonnis dd 23 februari 1996 van voornoemde Rechtbank veroordeeld werd tot :

- een geldboete van 250 Fr, verhoogd met 1990 decimes, gebracht op 50.000 Fr of tot een vervangende gevangenisstraf van 50 dagen;
- herstel van de plaats in de vorige staat door de autoherstelplaats van 15m x 12m x 5m af te breken binnen de termijn van 6 maanden, bij gebreke waarvan de gemachtigde ambtenaar van ambtswege in de uitvoering ervan kon voorzien;
- een dwangsom van 5.000 Fr per dag vertraging in het volledig herstel van de plaats te rekenen vanaf te verstrijken van de hersteltermijn van 6 maanden, met een maximum van 600.000 Fr;

Dat deze veroordeling integraal bevestigd werd door het arrest van 19 september 1996 van de 8ste kamer van het Hof van Beroep van ANTWERPEN, dat in kracht van gewijsde is gegaan;

Overwegende dat op 16 december 1997 werd vastgesteld dat de in overtreding gebouwde autoherstelplaats nog steeds niet was afgebroken, zodoende dat op 10 februari 1998 werd overgegaan tot betekening-bevel van het arrest dd 10.09.1996, waardoor aanlegger ingelicht werd omtrent de intentie van verweerder om de dwangsom in te vorderen;

Overwegende dat aan deze betekening geen enkel gevolg werd gegeven, zodat aanlegger bij schrijven dd 05.06.1998 andermaal in gebreke werd gesteld door verweerder;

Dat een exploit van bevel tot betaling werd betekend op 26 augustus 1998, gevolgd door het thans aangevochten uitvoerend beslag op roerend goed op 22 december 1998;

2. Ten gronde

a. De ontvankelijkheid

Overwegende dat aanlegger het verzet ondermeer steunt op het feit dat de inbeslaggenomen goederen nodig zijn voor de uitoefening van zijn beroepsactiviteiten, en dat hij hierbij uitdrukkelijk verwijst naar artikel 1408 par 1 en 3 Ger. Wb.;

Overwegende dat artikel 1408 par 3 Ger. Wb. de procedure uiteenzet die gevolgd dient te worden wanneer goederen in beslag worden genomen dewelke, in toepassing van artikel 1408 par 1 Ger. Wb., niet vatbaar zijn voor beslag;

Dat voornoemd artikel 1408 par 3 Ger. Wb. melding maakt van termijnen die voorgeschreven zijn op straffe van verval, hetgeen inhoudt dat de niet-naleving ervan de vervallenverklaring met zich brengt van het recht om hiervan nog toepassing te maken;

Dat aangezien aanlegger de termijnen van artikel 1408 par 3 Ger. Wb. niet naleefde, hij vervallen is van het recht om zijn vordering te steunen op artikel 1408 par 1 Ger. Wb., zodat het verzet onontvankelijk is voorzover het gesteund is op dit artikel;

b. De gegrondheid

Overwegende dat aanlegger zijn verzet voor het overige motiveert door te stellen dat hij een regularisatie-aanvraag heeft ingediend en dat hij wel degelijk over een exploitatievergunning beschikte voor een duur van 30 jaar;

Overwegende dat het indienen van een regularisatie-aanvraag geen invloed kan hebben op de tenuitvoerlegging van een in kracht van gewijsde gegane rechterlijke beslissing;

Dat bovendien in casu ernstig getwijfeld kan worden aan het feit of voornoemde aanvraag een gunstig gevolg zal kennen, nu de oorspronkelijke aanvraag tot het bekomen van een bouwvergunning voor de uitbreiding van het bedrijf van aanlegger op 3 niveaus werd afgewezen;

Overwegende dat ook het bestaan van een exploitatievergunning niet wegneemt dat er geen geldige bouwvergunning werd afgeleverd, en aanlegger aldus een bouwovertreding beging door zijn bedrijf zonder de vereiste toelating uit te breiden;

Overwegende dat het verzet ongegrond is;

3. De kosten

Overwegende dat partijen de rechtsplegingsvergoeding begroten op 8.200 Fr, terwijl deze overeenkomstig artikel 2 van het K.B. van 30.11.1970 slechts 4.200 Fr bedraagt, zodat ze in die mate herleid dient te worden;

Gezien de artikelen 2, 30 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken;

OM DEZE REDENEN,

Wij, _____, beslagrechter in de Rechtbank van Eerste Aanleg van het Gerechtelijk Arrondissement TONGEREN, bijgestaan door _____, adjunct-griffier;

Rechtdoende op tegenspraak en in eerste aanleg;

Verklaren het verzet onontvankelijk voorzover het gesteund is op artikel 1408 par 1 en 3 Ger. Wb.;

Verklaren het verzet voor het overige ontvankelijk doch ongegrond, en wijzen aanlegger ervan af;

Veroordelen aanlegger tot de kosten van het geding, voor hemzelf na herleiding begroot op 12.208 Fr, en voor verweerder na herleiding begroot op 4.200 Fr;

Aldus beslist en uitgesproken in openbare zitting in het gerechtsgebouw te Tongeren op 18 november 1999.